

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 8. november 2018
J. nr. 2018-5449

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 2. november 2018 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L38 – Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje. (Nye kriterier for udsatte boligområder og ghettoområder, initiativer til udvikling eller afvikling af ghettoområder, skærpelse af anvisnings- og udlejningsregler, ophævelse af lejekontrakt på grund af kriminalitet m.v.), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 30:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor kravet om at nedbringe andelen af familieboliger i hårde ghettoer til 40 pct. favoriserer nedrivninger frem for omdannelser, og hvordan dette hænger sammen med hensyn til miljø og ressourceforbrug? Baggrunden for spørgsmålet kan illustreres med et tænkt eksempel, der dog udspringer af konkrete dilemmaer. I det tænkte eksempel er der udelukkende 1.000 familieboliger i en hård ghetto. Der er lokalt behov for 430 ekstra ungdomsboliger. Omdannes 430 af de 1.000 familieboliger til ungdomsboliger, så vil andelen af familieboliger være nedbragt til 57 pct. og dermed noget mere end kravet på 40 pct. Nedrives 430 familieboliger og nybygges 430 ungdomsboliger, så vil andelen af familieboliger ifølge parallelsamfundspakkens opgørelsesmetode være 39,9 pct.

Svar:

Nedbringelse af andelen af almene familieboliger til 40 pct. kan ske på forskellige måder: ved fortætning gennem privat byggeri af ejerboliger, andelsboliger eller private udlejningsboliger; gennem omdannelse til andre almene boligformer, herunder ældre- eller ungdomsboliger; ved salg af almene familieboliger, målrettet nedrivning eller tiltrækning af erhverv og kommunale arbejdspladser.

Boligorganisationer og kommuner tilrettelægger selv deres udviklingsplaner efter de lokale forhold, og uanset hvilket instrument der benyttes i udviklingsplanerne til at nedbringe andelen af almene familieboliger, tæller hver nedrevet, omdannet eller nyopført boligenhed én gang. Det vil sige, at nedrivning af en almen familiebolig, omdannelse af en almen familiebolig til for eksempel ungdomsbolig og en nyopført privat bolig alle tæller én gang.

Omdannelser af fysisk karakter vil i mange tilfælde være et fornuftigt tiltag i de hårde ghettoområder, da flere af områderne fremstår fysisk aflukkede, hvilket mindsker sammenhængen med det omkringliggende samfund. Fysiske indsatser i form af nedrivninger og efterfølgende nybyggeri er dog også det mest omkostningstunge at gennemføre. Derfor er det forventningen, at nedrivninger ikke vil blive anvendt, med mindre det er nødvendigt for områdets fysiske omdannelse, idet udviklingsplanerne må forventes tilrettelagt så omkostningseffektivt som muligt.

Side 2/2

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen